DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXIV. DONDERDAG den 9den APRIL 1846. No. 15.

De toestand van Mexico, sedert de afscheiding van Spanje.

(Overgenomen uit de *Semi Weekly Courier and Enquirer.*)

Gedurende drie eeuwen had Spanje de slecht gewonnen vruchten der verovering van Mexico blyven plukken; millioenen op millioenen van schatten, afgeperst van een onderdrukt volk door wederregtelyke daden van eene onbepaalde magt, werden over den Atlantischen Oceaan vervoerd, om de weelderige gewoonten te bevredigen en het karakter van deszelfs hof en gansche volk te ontzenuwen. Van al zyne bezittingen aan deze zyde van den Atlantischen Oceaan, was Mexico de rykste en leverde den grootsten voorraad van edele metalen, gelyk men uit de volgende opgave kan waarnemen. Het zyn de bedragen, welke jaarlyks, tot het einde der verledene eeuw, uit de mynen van Spaansch Amerika gewonnen werden:

Mexico	$ 23,000,000.
Peru	6,240,000.
Chili	2,060,000.
Buenos Ayres	4,850,000.
Columbia	2,990,000.
Braziliën (Portugesche)	4,360,000.

Maar het was Spanjes bestemming om eerlang het rykste juweel uit deszelfs kroon te verliezen, en de bittere kelk, uit dewelke hetzelve zoo lang deszelfs amerikaansche onderdanen had doen drinken, zou tot deszelfs eigen lippen met meerdere bitterheid terug keeren. De gebeurtenissen in Europa verhaastteden het verschrikkelyke, doch heilzame tydstip. De gevangenschap van de koninklyke familie en het verheffen van Joseph Bonaparte tot den spaanschen troon in 1808, opende den weg tot de volkomene bevryding der kolonien van het juk der onderdrukking.

Een algemeene opstand der indiaansche bevolking nam plaats in de maand September 1810, onder het krygsgeschreeuw van "*Dood aan de Gachupinos!*" (een naam gegeven aan de Spanjaarden door de Mexicanen, beteekenende *roovers*,) en hunne eerste daden werden gekenmerkt met de verschrikkelykste buitensporigheden. Overal, waar zy kwamen, werden, zonder vorm van proces, al de Europesche Spanjaarden, die in hunne handen vielen, vermoord.

Binnen weinige dagen na den opstand hadden de Indianen een leger van 20,000 man op de been en rukten op tegen de sterk bevolkte en ryke stad Guanaxuato, welke zy spoedig innamen. Hun opperhoofd Hidalgo, kreeg hier eene buit van 5,000,000 dollars, behalve de onnoemelyke schatten, welke in handen van zyne krygslieden vielen, die de stad uitplunderden en de Spanjaarden, die zy daar vonden, vermoordden.

De plundering duurde drie dagen, en de plunderaars gingen ryk geladen met doblonen, dualders en gouden en zilveren staven weg. Er werden in de woonhuizen, als ook in de publieke gebouwen, edele metalen in groote hoopen gestapeld gevonden.

Zoodanig was het begin van de vreesselyke vergelding, welke thans de ongelukkige Spanjaarden door gansch Mexico verbeidde. Zy werden toen gedwongen een groot gedeelte van de onregtvaardig gewonnen schatten, welke zy van het zweet en bloed der Indianen afgeperst hadden, terug te geven, en moesten met hun leven boeten voor de trotsche versmading, welke de inboorlingen zoo lang door hunne geweldddadige onderdrukking te verduren hadden.

Het was echter niet dan na een worstelstryd van vele jaren, met verschillende uitkomsten, dat het der vereenigde magt van de Creolen, Indianen en het gemengde ras gelukt was om het spaansche gezag, dat nog op het laatst in het sterke kasteel van San Juan de Ulloa, in de haven van Vera Cruz, voet had, geheel en al uitteroeijen.

Op den 25 February 1821 werd eene verklaring van nationale onafhankelykheid gedaan, waarby bepaald werd, dat de regering eene beperkte monarchie zou zyn, en dat een algemeen Congres of Cortes byeengeroepen zou worden, ten einde eene Constitutie te vormen.

Het is wel bekend, dat Generaal Iturbide, een geboren Mexicaan, kort na de verklaring, of gelyk het anders genoemd wordt, "het plan van Iguala," tot Keizer verheven werd, en dat zyn gezag van korten duur was. Gezeten op den troon van Montezuma, als de eerste ingeborene Keizer, sedert den val van het oude dinastie, vergat Iturbide dat zyne plotselinge verheffing uit den rang van het volk hem met geene begoochelingen in de oogen van zyne onderdanen omstraalde, hetgeen de grootste zekerheid eens troons is, en begon zyne regering met al de uiterlykheden van eene erfelyke keizerlyke waardigheid, hetgeen spoedig zyne afzetting veroorzaakte en hem den schandelyken dood, als verrader van zyn land, deed sterven.

De val van het constitutionele monarchie maakte plaats voor een bondgenootschappelyken regeringsvorm, naar de grondslagen van dien der Vereenigde Staten, echter met verschil in sommige belangryke punten. Deze regeringsvorm werd gemaakt door een nieuw Congres, gekozen onmiddelyk na de afzetting van Iturbide, en werd beëedigd in October 1824, in de hoofdstad, onder het vreugde gejuich van het volk. De verschillende staten, aanvankelyk zestien in getal, gingen toen voort hunne byzondere regeringsvormen met de grootste overeenstemmigheid tot stand te brengen.

By deze akte, de Constitutie van 1824 genaamd, werden de staten vry, oppermagtig en onafhankelyk verklaard, voor zoo ver zulks hun inwendig beheer betrof, en de Roomsch Katholyke Apostolyke Godsdienst, met uitsluiting van alle anderen, de heerschende.

De wetgevende magt beruste in eene kamer van Gedeputeerden en een Senaat, uitmakende het nationale Congres. De eerste werd gekozen door de burgers der staten om de twee jaren, en de tweede benoemd door de Provintiale wetgevende magt, twee voor iederen staat. De leden der beide kamers moesten ten minste twee jaren inwoners van den staat, waar zy gekozen werden, geweest zyn, of geboren in dien staat, hoewel woonachtig in een anderen. De Senateuren moesten ten minste 30 jaren oud zyn en de Vertegenwoordigers 25 jaren. Het opper uitvoerende gezag werd bekleed door eenen persoon, met den titel van *President der Vereenigde Staten van Mexico*, gekozen door de wetgevende magt der afzonderlyke staten, wier stemmen in het algemeene Congres moesten gezonden worden; en de kandidaat, die de volstrekte meerderheid der stemmen voor zich had, werd door eene commissie van het Huis der Vertegenwoordigers voor gekozen verklaard.

Dit is een kort uittreksel van de Federale Constitutie van 1824, onder dewelke het eerste Congres van Mexico op den 1 January 1825 vergaderde, terwyl de Generaal Guadaloupe Victoria, als President, en de Generaal Nicolaas Bravo, als Vice President, ingehuldigd werden.

De jaren van 1825 en 1826 gingen ongestoord door, het bestuur van Generaal Victoria was wys en volksgezind, en het land genoot een hoogeren graad van voorspoed, dan op eenig vroeger of later tydstip. Engeland en de Vereenigde erkenden de onafhankelykheid van Mexico en zonden gezanten naar de hoofdstad der Republiek.

Spanje verloor haar laatste standpunt in hare oude kolonie door de ontruiming van het kasteel van San Juan de Uloa, in de haven van Vera Cruz. Deze laatste gebeurtenis werd bekend gemaakt door den President Victoria, in eene proclamatie, gedagteekend den 23 November 1825, waarin hy zeide " De standaard der Republiek wappert op het kasteel van San Juan de Uloa! Medeburgers! met onuitsprekelyke genoegen maak ik U bekend, dat thans, na een tydvak van 304 jaren, de vlag van Castilien onze kusten verlaten heeft."

In het volgende jaar werden de titels van adeldom, als graven, markiezen, enz. afgeschaft, en weinigen tyd naderhand onderging de slaverny hetzelfde lot.

Toen het einde van Victoria's bestuur naderde, ontstond er een geweldige twist by de verkiezing van zynen opvolger.—Twee partyen, overeenkomstig in sommige opzigten aan die, welke het volk der Vereenigde Staten, na den afloop van het bestuur van den President Washington verdeelden,—de federalisten en democraten namentlyk—kregen haar aanzyn in Mexico. De eene, de schotsche genaamd, werd beschuldigd de oude regering te willen herstellen; de andere, de Yorkinos of de yorksche party, meende zuiverder democratisch te zyn.

Deze namen der byzondere partyen hadden hunnen oorsprong uit de twee groote vrymetselaars loges. Een derzelven werd opgerigt door zekeren Schot, en de andere verkreeg hare Constitutie uit Nieuw York. De Heer Poincett (onlangs Secretaris van Oorlog) was toen gezant der Vereenigde Staten te Mexico en bevorderde eenigermate krachtdadiglyk de oprigting van de yorksche loge. Hy werd beschuldigd van door kuiperyen onlusten in het land te bewerken; en vele leden van de mexikaansche wetgevende magt eischten zyne verbanning, wegens zyne bemoeijing en partydigheid in hunne publieke zaken. Deze beschuldiging gaven eindelyk aanleiding tot zyne terugroeping, hoewel hy hardnekkiglyk zyne onschuld door verscheidene mededeelingen in de mexikaansche en amerikaansche Couranten staande hield.

Omtrent dienzelfden tyd (December 1827) beschuldigde de Generaal Bravo den Generaal Victoria opentlyk van medepligtig te zyn in de plannen der Yorkinos, en nam de wapens op tegen het gouvernement. Dit was de eerste stap van inbreuk op de Constitutie van 1824, en de eerste openlyke schennis der wetten van het land; hetgeen den weg opende voor de tooneelen van geweld en bloedvergieting en van den volkomen ondergang van het land.—Bravo en zyne aanhangers traden toen op als vrienden van orde en gematigdheid.

(*Vervolg op de derde bladzyde*).

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 April 1846.

ALZOO de persoon van *H. KIKKERT*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem in eigendom aankomenden slaaf HENDRIK, oud 32 jaren, zoon van ANIKA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 9 April 1846.

NAMENS den Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 18 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

OPROEPING.

DE genen, die zich, wegens den aanslag in de belasting op het Personeel en Mobilair over dit loopend jaar, ter dolcantie beklaagd hebben en wier rekeningen aangenomen zyn, worden hierby opgeroepen en aangezegd, om binnen den tyd van acht dagen, van heden afterekenen, ten kantore van den ondergeteekende, den uitslag der beslissing op hun beklag te komen vernemen.

Curaçao den 9 April 1846.
De Koloniale Ontvanger a. i.,
WILLEM PRINCE JR.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

J. H. de Meza.	William Enriquez.
Antonio Ruiz.	Jacob Julien.
W. F. G. Ellis.	E. P. Suares.
José Bento Do Nacimento.	Maria Helena Montanus.
Mordy. A. Correa.	Leanda Miranda.
J. Salzedo.	

Curaçao den 9 April 1846.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

OVERLEDEN op den 5 April 1846, in den ouderdom van 43 jaren, de WelEdel Gestrenge Heer WILLEM WILLEMSEN, 1ste Luitenant by de Artillerie in Garnizoen alhier.

Namens de Officieren Commissarissen,
De 1ste Luit. Adj. fung. PlaatsMajoor,
D. A. DU CLOUX.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

April 4 bayt. gol. Coureuse, P. Franco, Bonaire.
— — ned. gol. Augustina, W. C. Jones, Barcelona.
— — ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez, Van Zee.
— 6 amk. brik Good Hope, A. S. Rogers, Martinique.
— 7 ven. gol. Figaro, J. Rubio, Maracaybo.
— — ned. gol. Transit, W. C. Gaerste, St. Thomas.
— 8 ned. gol. La Louve, J. Dammers, Bonaire.
— — ven. gol. Venus, J. Todd. Kingston.
— 9 ned. gol. Hendrina, P. C. Gorsira, St. Thomas.

UITGEKLAARD.

— 3 n. g. gol. Diana, J. R. Miranda.
— 4 ned. gol. Rudolfina, C. O. Royer.
— — ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez.
— 6 sp. gol. Tres Hermanos, A. Torres.
— 7 ven. gol. Traidor Piñerez, B. Treyts.
— 8 amk. brik Good Hope, A. S. Rogers.
— — ven. gol. Venus, J. Todd.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
A P R I L 1846.

E. K. Vrydag den 3 te 0 u. 35 m. 's namiddags.
V. M. Zaturdag den 11 te 1 u. 18 m. 's namiddags.
L. K. Zaturdag den 18 te 3 u. 48 m. 's namiddags.
N. M. Zaturdag den 25 te 0 u. 12 m. 's namiddags.

De Heer Gezaghebber heeft zich laatstleden Zondag namiddag, vergezeld van ZEd. Adjudant, den 1e. Luitenant E. J. Slengarde, en den Officier, tydelyk waarnemende de dienst der Genie in deze kolonie, den Luitenant der Artillerie T. D. G. Rolandus, naar den Westkant van het Eiland begeven, met het doel om den toestand der wegen aldaar optenemen en, naar bevind van zaken, naderhand tot de herstelling derzelven overtegaan.

Een ieder, die bekend is met den slechten toestand van gemelde wegen, de veelvuldige bezwaren, welke daaruit voor de plantagies, dewelke in dat gedeelte van het eiland gelegen zyn, voortvloeijen, en waarvan de meesten het vervoer harer voortbrengselen naar de hoofdplaats niet meer per as kunnen doen plaats hebben, zal het vernemen van dit voornemen gewis aangenaam zyn, en men zal voorzeker werkdadiglyk het zyne bydragen om de goede bedoelingen van het Bestuur ten deze te vergemakkelyken en te bevorderen.

Onder het vorig Bestuur is de weg van de stad tot over de Kleineberg op eene zeer doelmatige wyze hersteld geworden; zynde het voornemen van het Bestuur om, voor als nu, het gestaakte werk voortte zetten en wel vermoedelyk naar de Zuidzyde van het Eiland, langs den weg zoogenaamd "de gang van Hermanus," dewelke bereids op jongstleden Maandag, door den Heer Gezaghebber, vergezeld van de Districtmeesters, de Heeren A. L. S. Muller en J. Schotborgh Mz., is geinspecteerd geworden.

In de *United Service Gazette* van den 17 January dezes jaars lezen wy het berigt des overlydens van een Oud Gouverneur dezes eilands, namelyk dat van Generaal HODGSON, hetwelk plaats had te Londen op den 10 January. By dit berigt wordt de volgende korte levensgeschiedenis van den Generaal Hodgson medegedeeld.

"Generaal Hodgson, Kolonel van het 4de koninklyke regement, was de zoon van den Veldmaarschalk Studholme Hodgson, die bekend is in de geschiedenis als de opperbevelhebber der expeditie, welke in het jaar 1761 Belleisle op de Franschen veroverde.

"De moeder van den overledenen Generaal was Lady Catharine Howard, waardoor hy neef was van wylen den Veldmaarschalk Sir George Howard, Ridder der Bath orde, en volle neef van Graaf van Effingham en van Mary, Gravin van Roseberry.

"Hy genoot zyne opvoeding te Harrow School, en het was aldaar, dat hy in 1779 zyne commissie by het koninklyke regement, waarover zyn vader destyds in Canada het bevel voerde, ontving. Korten tyd hierna vertrok hy naar Canada, om zich by zyn regement te vervoegen, en diende aldaar verscheidene jaren onder de bescherming van zynen vriend en aanverwant Lord Dorchester, den Gouverneur van Canada; en als Kapitein Generaal van de provintie werd hy in 1793 gebezigd als Majoor van Brigade by de overname van de eilanden St. Pierre en Miguelon.

"Hy viel tweemaal als krygsgevangen in handen van den vyand—in 1794 en 1797—ten tweede male door een fransche kaper, na een zeer hevig gevecht. Toen het gevecht ten zynen nadeele stond afteloopen, nam hy de koninklyke engelsche vlag en liet dezelve in de diepte der zee zinken, op dat zy niet in handen des vyands zou vallen. Hy werd toen naar Frankryk opgebragt en bleef aldaar krygsgevangen tot in October 1799, toen hy uitgewisseld werd.

"In 1799 diende hy als kommanderende officier met het 4de regement in Holland, en was aldaar tegenwoordig by de inneming der stad en het garnizoen van Hoorn, en by de gevechten van den 2 en 6 October. In het gevecht by Egmond aan zee werd hy zwaar gewond, en de kogel, waarmede hy getroffen werd, kon niet uitgehaald worden.

"Vervolgens werd hy benoemd tot Gouverneur en Kommandant en Chef van de Bermudas en naderhand van Curaçao, welk laatste gouvernement hy tot met den vrede, toen het eiland aan de Hollanders overging, bleef behouden. (*)

"In alle deze betrekkingen ontving hy de herhaalde dankbetuigingen van Z. M.'s gouvernement, en by zyne terugkomst in het Moederland werd hy benoemd tot het kolonelschap van het 3de garnizoen Bataljon.

"In 1822 kreeg hy het bevel over het 83ste infanterie, van hetwelk hy in 1835, op speciale last van Z. M. Willem IV. verplaats werd by het vermaarde regement, waarvan hy als kolonel stierf en voor deszelfs belangen als een vader gezorgd had.

"De Generaal behield tot aan het einde zyns levens toe, in eenen hoogen graad, het vuur en de geestkracht, zoo wel als de vriendelykheid van zyn gedrag, welke hem altoos gekenmerkt hebben. Hy viel eindelyk als slagtoffer van de drift en volharding, waarmede hy in de laatste weken van zyn leven zyne hartstogt voor de jagt inwilligde. Hy laat verscheidene kinderen na."

Uittreksels uit Utrechtsche Couranten tot den 23 January jl.

'S GRAVENHAGE, 9 *Jan.*—In onderscheidene dagbladen is onlangs de aandacht gevestigd geworden op de concessien, door de Regering verleend, *tot indyking of inpoldering* en tot *kunstmatige aanwinning van land in de Zuider zee en den Dollard.*

Onder de voornaamste ondernemingen van de *eerste soort* behooren de indyking van:

1°. het *Eyerland*, op het eiland Texel. Het perceel onder deze benaming bekend, is groot 5800 bunders, waarvan een groot gedeelte verhuurd en bebouwd was, toen in de jaren 1825 en 1828, by herhaling, door het Amortisatie-syndicaat te vergeefs is beproefd, om hetzelve in het openbaar te verkoopen. De heer *Langeveld, Plooster* en *de Cock* zagen de mogelykheid eener indyking van hetzelve in, en verkregen onder 's hands eigendom, mits betaling van *f* 90,000. De indyking, die verpligtend was gemaakt, werd in het jaar 1835 bewerkstelligd, en de polder telt nu eene bevolking van ruim 700 zielen, waaronder geen enkel persoon die, zelfs in den tegenwoordigen tyd, niet in zyn eigen onderhoud voorziet.

2°. de *Waard- en Groetgronden*, ter grootte van 1500 bunders, gelegen in de Zuiderzee, langs de kust van Noord Holland, in April 1843, voor eene som van *f* 17,500, afgestaan aan de heeren *Portman en Komen*.

De indyking hiervan is bewerkstelligd en de gronden, die vóór den afstand niet geschikt waren om eenig revenu te kunnen opbrengen, zyn nu in bouwland van de beste soort herschapen.

3°. het *Balgzand*, in de Zuiderzee, thans bekend onder de benaming van *Anna Paulowna* polder, is in 1844 afgestaan aan de heeren *Gerligs Oudhoff en Co.* te Haarlem, tot eene grootte van 5000 bunders, mits betaling aan kooppnys eener som van *f* 20,000.

Het grootste gedeelte van dit perceel is

(*) Op den 15 September 1814 is de Luitenant Generaal John Hodgson, na op den morgen van dien dag het bestuur dezer kolonie aan den Majoor Generaal John Le Couteur, Luitenant Gouverneur, overgegeven te hebben, met het Britsche Oorlogschip Palma, naar St. Thomas vertrokken, ten einde van daar met het konvooi naar Engeland te stevenen.

reeds, en het overige zal in het voorjaar worden ingedykt. Het geheel lag gemeen met de zee, en schynt mede uit bouwland van de beste soort te zullen bestaan.

4°. het *Nieuwland*, in de Zuiderzee, liggende Zuid Oostwaarts van het eiland Wieringen, in November 1845 afgestaan ter grootte van 800 bunders aan de heeren *van Hengel* en *Portman*; mits verpligting tot indyking binnen eenen bepaalden tyd, en betaling van *f* 5 per bunder in te dyken grond; en

5°. een gedeelte van den *Dollard* (provincie Groningen) ter grootte van 2000 bunders, afgestaan in December 1845 aan de heeren *van Koppen* en *Sieuwerts* te Haarlem, mits verpligting tot indyking van een gedeelte binnen eenen bepaalden tyd, en betaling eener koopsom van *f* 70,000.

Ook van dit perceel is vroeger de verkoop beproefd; echter heeft het hoogste bod daarvoor in de veiling niet meer dan *f* 24,800 beloopen. Hetzelve bestaat uit 19,20 gedeelten uit slyk en water; 800 bunders schynen echter vatbaar voor indyking, en het overige voor kunstmatige opslibbing.

Tot de onderneming van de *tweede soort*, behooren de concessien tot landaanwinning, door kunstmatige opslibbing. Deze bestaan, te weten:

1°. in eene *onbepaalde uitgestrektheid* van den boezem der Zuiderzee, tusschen de haven van Vollenhove en Kuinre, provincie Overyssel, in Mei 1843 afgestaan, *titulo gratuito*, aan den heer *van Diggelen*, ingenieur van den waterstaat in Overyssel.

2°. in het gedeelte van de Zuiderzee, genaamd *Zwolsche Diep*, in Juny 1844, *titulo gratuito*, afgestaan aan de Overysselsche Vereeniging tot ontwikkeling der Provinciale Welvaart, en

3°. in eene uitgestrektheid van 7000 bunders zeeboezem, langs de kust der provincie Gelderland, tusschen Elburg en de Nulde. Hiervan werd de concessie door twee vennootschappen gevraagd.

De éene echter verzocht den afstand *titulo gratuito*, met meerdere voorregten en vrydommen, dan by de wet van den 6 Juny 1840, (*Staatsblad* no. 17), wordt toegelaten.

De andere daarentegen, welke zich het eerste had aangemeld, verzocht den afstand, met aanbod, ten behoeve van de schatkist, eener koopsom, zonder eenige meerdere aanmoediging dan die by de wet vastgesteld. De mededinging echter door eene vrywillige ineensmelting der beide vennootschappen opgehouden hebbende, zoo is de afstand, mits betaling eener som van *f* 35,000, aan de heeren mr. *Braet Bisdom van Cattenbroek* en *Mastuyk* c. s. en *Vitringa* c. s. toegelaten.

UTRECHT, 18 *Jan.* Van den Helder schryft men ons van den 17 Jan. "Nadat wy veel ongunstig weder hebben gehad, en onze kusten door zware stormen zyn geteisterd geworden, is het weder ter dezer plaatse, gedurende de laatstverloopene week zoo byzonder zacht, dat de meeste tuinen en landeryen zich vertoonen als of men reeds op het einde van Maart was.— Met verwondering beschouwt men ook de hoeveelheid wormen en insecten, welke reeds voor den dag komen, zoo dat men durft hopen, een vroeg voorjaar te zullen hebben. Als eene zeldzaamheid, wordt opgegeven, dat de visschers reeds veel bot vangen."

— 22 *Jan.* Het voorbeeldeloos zachte weder, waardoor zich de winter alhier onderscheidt, wordt ook in Engeland waargenomen. Volgens den *Worcester Herald*, was de luchtgesteldheid aldaar aan die van Mei gelyk, trof men in dien omtrek sleutel- en lentebloemen aan, en stonden in zekeren boomgaard naby Martely vier perenboomen in bloesem, een van welke vrucht beloofde. Ook zyn de vogels aldaar wedergekomen: merels paren, raven maken hunne nesten en vledermuizen vliegen in de schemering.

ANTWERPEN, 30 *Dec.*—Een dagblad van Brugge beschryft op de volgende wyze de armoede in de beide Vlaanderen: "De afschuwelykste ellende heerscht in Vlaanderen. Eene talryke bevolking, die, over tien jaren, nog in zekeren welstand verkeerde, is nu tot zulke armoede gebragt, dat zy verblyd is, zich te mogen voeden met den kost, die voor de beesten bestemd is.— Geheele benden van ongelukkigen, zonder werk en zonder brood, komen zich aanbieden om in de gevangenissen en in de bedelaarshuizen toegelaten te worden; de gevangenissen en de bedelaarshuizen zyn tot zooverre vol en opgepropt, dat men gedwongen is, hen door de gendarmen naar hunne respectieve gomeenten te doen vervoeren. De armen en gebreklydenden verlangen niets vuriger dan opgesloten of gevangen gehouden te worden, op dat zy den honger, die hun kwelt, zouden kunnen, bevredigen. Dit zyn zeker vreesverwekkende voorteekenen voor de rust en openbare veiligheid; dit zyn onwederleggelyke bewyzen, dat de armoede onder onze bevolking schrikkelyken voortgang heeft.— Waaraan moet men dezen toestand van zaken toeschryven? Indien men deze vraag aan de bewoners van Vlaanderen doet, allen zullen eenpariglyk antwoorden, dat de ellende in onze provinciën heerscht sedert het verval van de lynwaad nyverheid."

BRUSSEL, 19 *Jan.* Dingsdag jl. zyn te Douai twee echtelieden in bed dood gevonden. Deze hadden, vóór zy zich ter ruste begaven den kagchel met coke gevuld, en de pyp byna digt gemaakt. De damp, daaruit voortkomende, had beide doen stikken. Vreemd was het, dat een jong kind, in den wieg liggende, gerust lag te slapen.

LONDEN, 3 *Jan.* De vestingwerken van het eiland Malta worden met veel kosten versterkt; meer dan 1000 metselaars zyn er aan werkzaam.

— 11 *Jan.* De *Hampshire Telegraph* berigt, dat 100 der oudste zeekapiteins tot schout by nacht zullen worden benoemd: in deze promotie zullen namelyk begrepen zyn de kapiteins sedert 1808 tot 1813 benoemd.

— 17 *Jan.* H. M. de koningin heeft de bekendmaking toegestaan van de papieren en handschriften der leden van de familie der *Stuarts* en van de staatsmannen van dat belangryk tydpunt der Engelsche geschiedenis. Al deze stukken worden in de byzondere archives der kroon bewaard.

— De werklieden van Liverpool hebben in hunne *meeting* het volgende verklaard, dat "daar zy geen ander middel hadden om zich zelve, hunne vrouwen en kinderen het noodige levensonderhoud te verschaffen, dan door de opbrengst van hunnen arbeid en een batig weekgeld, zy plegtig protesteren tegen het instandhouden der koornwetten, welke in dit ongelukkig jaargetyde, by het vooruitzigt van een gebrek aan levensmiddelen, door het sluiten der havens voor den invoer derzelve, den aanvoer van voorraad beletten, de pryzen verhoogen en de werkzaamheden verminderen, waarvan zy als vrye Engelsche onderdanen alleen willen leven."

KOPPENHAGEN, 10 *Jan.* Het wetenschappelyk genootschap heeft gedurende 14 jaren jaarlyks 1000 ryksd. gegeven tot boring van eenen artesischen put op Nyholm, welke reeds eene diepte van 600 voeten heeft, zonder echter water te geven. De Commissie heeft nu by het gemeente bestuur eene bydrage verzocht, om het werk voort te zetten. De burger representanten hebben in hunne vergadering dan ook eene jaarlyksche bydrage van 1000 ryksd. uit de kas van het waterwezen toegestaan.

Volgens de *Staats Kalender* van 1846, had Denemarken op den 1 Feb. 1845 eene bevolking van 1,350,327 zielen.

In Denemarken is eene maatschappy voor den Landbouw opgerigt, met doel niet alleen om den Landbouw te verbeteren, maar tevens om de landlieden door onderwys tot meer beschaafde menschen te maken, en te emanciperen.

WEENEN, 13 *Jan.* Men weet, dat de heer *E. L. Tschulik* eene letters-machine (*Buchstabensetzmaschine*) heeft uitgevonden. Iemand, die in betrekking staat met een handelhuis in eene der groote Noord-Amerikaansche zeesteden, heeft hem een schriftelyk aanbod van 50,000 dollars gedaan voor een praktisch volkomen bruikbaar exemplaar van zyne machine. De uitvinder wordt uitgenoodigd, in het voorjaar, op eenen bepaalden tyd, met zyn instrument in Londen te komen, alwaar hem, by de afgelegde proef, de helft der som zal worden ter hand gesteld, terwyl de overige helft in 5 jaren zal worden afbetaald.

PARYS, 18 *Jan.* Men leest in de *Algérie*, dat *Abd-el-kader*, aangemoedigd door zyn vernieuwden invloed, niet voornemens is naar Marokko terug te keeren, maar zelfs weder een vast gouvernement wil vestigen. Hy heeft dan ook *Mohammed-Ben-Aissa-el-Berkani* tot kalief van Medeah en *Kaddour Ould-el-Hadj-Sghir* tot kalief van Milianah benoemd, welke op hunne beurt kaïds in de verschillende stammen gekozen hebben.

(*Vervolg van de eerste bladzyde*).

welke zy zelven de eerste waren te verkrachten.

De President, die zich nog niet verklaard had aan eenig party te behooren, vond zich verpligt, door het onbezonnen gedrag van Bravo, zich tot de tegenparty te wenden om bystand te zoeken. Het opperhoofd dezer party, de Generaal Guerrero, nam toen het bevel over de troepen van het gouvernement op zich. De opstand werd spoedig beteugeld en de Generaal Bravo, die zich overgegeven had, werd met een aantal aanhangers, door een besluit van het Congres van den 15 April 1828, uit het land gebannen.

De verkiezing van een nieuw President had plaats in de volgende maand September. Na eenen moeijelyken stryd, werd de Generaal Gomez Pedraza, de kandidaat der schotsche party, met eene meerderheid van twee stemmen tegen Generaal Guerrero gekozen.

Thans bood zich eene schoone gelegenheid aan de liberalen of democratische party, om hunne hooge achting voor de constitutie en de wetten van het land te betoonen, door zich gewillig aan den wil der meerderheid te onderwerpen; of indien de uitslag der verkiezing op eene onbehoorlyke wyze is verkregen geworden, alsdan zich op eene wettige wyze tot het Congres te wenden, waar de stemmen der staten moesten ingezonden worden, ten einde de verkiezing te verwerpen. Doch ongelukkiglyk hebben zy van deze bepaling geen gebruik gemaakt. In minder dan eene week, na dat de uitslag der verkiezing bekend was, en lang voor de zitting van het Congres, hetwelk de stemmen ambtshalve moest tellen en bekend maken, namen de aanhangers van Generaal Guerrero, verbitterd wegens de teleurstelling door de onverwachte uitkomst der verkiezing, de wapens op om hunnen opperhoofd te ondersteunen.

Met dit oogmerk nam de Generaal Santa Anna, met 5000 man, bezit van het kasteel van Perote, van waar hy een adres liet afkondigen, waarby hy aan de natie bekend maakte, dat de wil der meerderheid, zoo-

als de staten het verklaard hadden, niet de zin was van de ware meerderheid des volks, en dat hy het op zich genomen had om den misslag te verbeteren en den Generaal Guerrero als President uitteroepen. Dit geschrift werd gedagteekend aan het Hoofdkwartier van het Bevrydend Leger te Perote, den 10 September 1828.

De algemeene verontwaardiging, opgewekt door deze onwettige handelwyze, welke de instellingen van het land vernietigde, deed deze onderneming spoedig mislukken. De President Victoria gaf eene proclamatie uit, verklarende Santa Anna als verrader, en zond eene sterke krygsmagt tegen hem op, die hem dwong met een klein getal aanhangers, naar een ander deel van het land te vlugten, waar hy later gevangen genomen werd.

De opstand van Santa Anna was naauwelyks gedempt, of een ander veel ernstiger barste uit in de hoofdstad. De gewezen Markies de Cadena, aan het hoofd van een aanzienlyk getal militie, verrastte de gouvernements wacht in den nacht van den 30 November 1828, maakte zich meester van het geschut en de ammunitie, en gaf zyn vast voornemen aan den President te kennen, dat hy en zyne aanhangelingen het Congres zouden dwingen een besluit uittevaardigen, om binnen 24 uren tyds al de spaansche ingezetenen uit het land te bannen, of zy zouden zelven allen, die in hunne handen vielen, vermoorden.

De hoofden der party van Guerrero voegden zich spoedig by hem, en Guerrero zelve verliet de hoofdstad met een gering getal manschappen, in afwachting van de uitkomst. De President (Victoria) gedroeg zich eenigermate besluiteloos en maakte zich verdacht de party van Guerrero gezind te zyn, waardoor de andere party aarselde zich in genoegzaam getal te vereenigen om het gouvernement te ondersteunen.

Het gevolg hiervan was eene algemeene plundering in de hoofdstad door het gemeene volk, onder voorwendsel van spaansche eigendommen magtig te worden. Dit duurde twee dagen, toen de Generaal Pedraza, de gekozene President, zyn post als Minister van Oorlog neerlegde, waarin hy opgevolgd werd door Generaal Guerrero, die eene opschorting der vyandelykheden te weeg bragt.

Pedraza week naar de binnenlanden, en bemerkende, dat zyne tegenparty de overhand zou behouden, door middel van het volk tegen de Spanjaarden opteruijen, besloot hy de plaats te verlaten, waar hy zyne billyke vordering niet kon handhaven, dan door een burger oorlog, en na het presidentschap, waartoe hy gekozen was, neergelegd te hebben, verkreeg hy verlof het grondgebied der Republiek te verlaten.

Het Congres vergaderde op den 1 January 1829 en verklaarde den Generaal Guerrero, die, op Pedraza na, de meeste stemmen voor zich had, als wettig verkozen President. Generaal Anastatio Bustamente werd als Vice President benoemd, en een nieuw ministerie uit de party der Yorkinos kwam in de plaats der leden van het vorige bestuur, die Pedraza hadden begunstigd. Het ministerie van Oorlog werd opgedragen aan Generaal Santa Anna, die, in opentlyke miskenning van alle wetten, de eerste was, die de wapens ten voordeele van Gueurero had opgenomen.

Het nieuwe bestuur werd zamengesteld in April 1829, volgens de bepalingen eener Constitutie, waarvan slechts de vorm behouden was, aangezien derzelver wezenlyke grondbeginselen door de hoofden der beide partyen met voeten vertreden waren.

Op deze wyze eindigde de eerste worsteling voor de opvolging van den President van Mexico, en diep berouwde het den genen, die er in gewikkeld waren; zy hadden liever volgens de Constitutie hun geschil vereffend, dan toevlugt tot de wapens te nemen.

De meesten der voorname bedryvers in deze tooneelen zyn sedert gevallen als slagtoffers van hunne eigen met bloed bevlekte staatkunde, en het land lydt tot heden ten dage van de gevolgen hunner misdadige handelingen.

Naauwelyks begon Guerrero genoegen van zyne overwinning te smaken, of er ontstonden nieuwe oorzaken van ontevredenheid, en Bustamente, de Vice President, stak den standaard des oproer weder op. Het leger der hoofdstad verklaarde zich voor de opstandelingen, en Guerrero, de stad voor het slagveld verlaten hebbende, werd spoedig gedwongen de regering aan zynen nieuwen mededinger overtelaten.— Het land werd wederom in al de rampen van den burgeroorlog gedompeld. Deze toestand bleef voortduren tot met den dood van Guerrero, die door list te Acapulco werd gevangen genomen, door eenen krygsraad als verrader tegen den staat ter dood veroordeeld, en op den 14 February 1831 te Cuila in Oaxaca teregt gesteld.

Bustamente bleef dus in het bezit van het oppergezag in de Republiek; maar hy was niet bestemd lang te regeren. Santa Anna, een ander der vroegere aanhangers van Guerrero, was de volgende groote oproer stoker.

Vroeg in het volgende jaar, (1832), geplaatst aan het hoofd van het garnizoen van Vera Cruz, vorderde hy eene reorganisatie van het Ministerie. Dit was slechts een voorwendsel tot opstand. Zyn eisch verworpen zynde, sloeg hy den weg in naar de hoofdstad; maar Bustamente, verschrikt wegens zynen aanmarsch en tegen zulk eenen geduchten vyand niet opgewassen zynde, stemde toe in eene conventie, gehouden te Zavaleta, op den 23 December 1832, waarby hy afstand van het bestuur ten gunste van Pedraza, die door de stemmen der staten in 1828 gekozen was, moest doen.

Intusschen zond Santa Anna eene oorlogs brik van Vera Cruz naar Nieuw Orleans, met uitnoodiging aan Pedraza, die toen in ballingschap te Philadelphia was, om naar Mexico terug te keeren, het bestuur over te nemen en zynen tyd uittedienen, welke tyd in April 1833 zou ten einde loopen, zoo dat hy slechts nog twee of drie maanden aan het hoofd van het bestuur kon blyven. Dit is geschied met oogmerk om zyne eigene verkiezing voor het aanstaande presidentschap te bevorderen.

Pedraza keerde dus terug en landde te Vera Cruz aan, alwaar hy wel ontvangen werd. Hy ging naar de hoofdstad, en toen het Congres vergaderd was, deed hy eene zeer wel bewerkte aanspraak, waarin hy de gebeurtenissen van de verloopene vier jaren doorliep, en welke hy met eene uitbundige lofspraak aan Santa Anna, wien hy aanwees als zynen opvolger, eindigde.

De verkiezing had spoedig plaats volgens de bepalingen van de Constitutie van 1824, en derzelver uitslag was, dat de militaire dictator gekozen werd. Aldus werden de plannen van dezen onverschrokken krygsman door zyne laatste verradery aan den staat ten vollen uitgevoerd. Hy bereikte het toppunt zyner heerschzucht, echter om lager te vallen dan het hem nooit gebeurd is in zyne vroegere tegenspoeden.

Santa Anna werd den 16 Mei 1833 in de regering gehuldigd; en alhoewel zyn bestuur in het gewone lot deelde, van door zyne vyanden in het slagveld tegenstand te ontmoeten, gelukte het hem, door de snelheid en kracht zyner bewegingen, al hunne aanvallen afteweren. In Mei 1835 behaalde hy eene beslissende overwinning op Generaal Garcia, in de vlakten van Guadalupe, in Zacatecas, waarby een einde gemaakt werd aan de binnenlandsche oorlogen.

By deze gelegenheid vormde Santa Anna een zeer stout ontwerp, hetwelk alles, wat hy ooit te voren ondernomen had, overtrof. Hy besloot de federale Constitutie der Republiek omver te werpen, en in hare plaats eene centrale en vereenigde regering daartestellen, waardoor hy volkomen onafhankelyk van de staten der Confederatie zou worden. Dit werd het *Plan van Toluca* genaamd, vermits dit plan bekend gemaakt werd op die plaats, eenige dagen na de overwinning van Zacatecas.

Het Congres kwam byeen in den herfst van hetzelfde jaar, stemde in de begeerten en oogmerken van den Dictator en nam een besluit, waarby de vernietiging van de federale regering afgekondigd en de geldheid van het nieuwe bestuur bekend gemaakt werd.

De voornaamste verandering bestond in het afschaffen der provintiale wetgevende magt, en in het opdragen der gansche wetgevende magt aan het Congres. De staten werden in departementen veranderd en geregeerd door eenen militairen kommandant generaal, tegelykertyd, alhoewel in naam, door eenen burgerlyken opper magistraat. Beide waren verantwoordelyk aan de Centrale uitvoerende magt alleen.

De President der Republiek werd dus een militaire Dictator, wiens wil eene wet was, want het Congres durfde niets tegen zyne wenschen doen.

Dusdanig was de vorm eener regering door Santa Anna in 1835 zamengesteld, en in 1836 plegtig door eene conventie van gedelegeerden, tot dat einde benoemd, aangenomen.

Thans zyn wy gekomen aan het tydstip van Santa Anna's vruchteloozen inval in Texas en van zyne gevangenschap in deze nieuwe Republiek. Deze zyn gebeurtenissen, welke nog zeer levendig zyn in het geheugen van het publiek. Op deze gebeurtenissen zullen wy later terug komen.

Zoodra Generaal Bustamente, die toen in ballingschap in Frankryk was, de tyding ontving der gevangenschap van zynen mededinger, spoedde hy zich naar Mexico terug, alwaar hy met vreugde ontvangen en kort daarna tot President gekozen werd.— Zyn bestuur nam in April 1837 een aanvang.

Het was op dat tydstip, dat Spanje de onafhankelykheid van Mexico erkende, en dat het land in eenen ongewonen duur van vrede verkeerde. Santa Anna, zyne vryheid verkregen hebbende, keerde naar Mexico terug en nam zyn verblyf op zyn landgoed te Jalapa, in het departement van Vera Cruz. Eindelyk moede zynde van een stil afgezonderd leven, trok hy weder te velde in den herfst van 1841 tegen de regering, aan welker hoofd Bustamente zich nog bevond, en het gelukte hem deze nogmaals uit het bestuur te ligten.

Zyn nieuw ontwerp, om het gouvernement te organiseren, werd in September 1841, te Tacubaya, (een dorp in de nabyheid van de hoofdstad) afgekondigd, en het werd daarom het *Plan van Tacubaya* genaamd. Kort hierop onderteekende Bustamente eene overeenkomst met hem, waarby hy afstand deed van het bestuur, hetwelk Santa Anna in zyne plaats aanvaarde en tot nog toe in bezit heeft.

Intusschen ging de verkiezing van leden voor het Congres voort om eene nieuwe Constitutie te vormen, naar het *Plan van Tacubaya*, of met andere woorden: om zich te schikken naar de oogmerken van Santa Anna.—*Mexico in* 1842.

UITHOOFDE van familie aangelegenheden wordt de gewoone SOIRÉE ten Gouvernements huize ditmaal uitgesteld tot Donderdag, den 16 April eerstkomende.

Curaçao den 31 Maart 1846.

Namens en op last van den Heer
Gezaghebber van Curaçao
en onderhoorigheden,
De 1e. Luitenant Adjudant,
E. J. SLENGARDE.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 25 Maart 1846.

ALZOO de persoon van Deweduwe *ANTOINE MATTEY* zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin BETSY, oud 26 jaren, dochter van SERAFINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.